

n701 forestille seg

n706

JULEN 1912

Hver julemorgen pleier alltid meg
og søsterne mine å ta på oss
de fine kjolene mor har sydd til
oss. Så kommer mor å fletter håret
vårt. Det var umulig å være sint
på juledagen, så vi var alltid blide.
Etter vi hadde pyntet oss, og
spist den tradisjonelle julefrukosten:
hjemmelagd risengrøtsgrøt, kjørte vi
med hest og vogn, mens far kjørte.
Jeg, mor og mine 2 søstre satt i
vogna bak. Blakken, som hester het
dro oss med til kirken, der det
var julegudstjeneste. Jeg husker
veldig godt den snille presten,
Thor, som alltid smilte og lo.
Gudstjenesten pleide å være i

en time, der presten sa ting fra
bibelen og alle sang julesanger.
Mor sang alltid ^{høest} av alle, og hadde
en fin rød kjole med blomster på,
som hadde gått i gjenstrøper.
Etter gudstjenesten sa vi God jul
til hverandre, så red vi hjem.
Når vi kom hjalp jeg bestemor
med å lage brun saus, og koke
poteter, men jeg lot hun få lage
resten. Vi dekket på, og når julekvelden
kom serverte bestemor og mor på
bordet. Vi feiret alltid med mor,
far, søskene mine, bestemor, bestefar,
onkler, og tante og søsterbarn, så
vi satt rundt et stort bord.
På bordet var det surkål, rødkål,
poteter, brun saus, ribbe, fra grisen vi
slakket 1. advent, medisterkake og pølser.

Vi satt lenge og koset oss, og til dessert fikk vi risikrem med rødt saus. En gang fikk jeg til og med mandeler! Så, når det var blitt mørkt ute, kom noe jeg alltid hadde gledet meg til: Å pakke opp gaver. Alle fikk en gave hver, og den var alltid hjemmelaget. Jeg husker veldig godt da jeg fikk en strikkedotke, som mor hadde sydd klar til. Da ble jeg glad! Mor pleide å få et sitterunderlag, eller noe strikket. Nesten alle i familien ønsket å strikke.

Vi gikk rundt juletreet vi hadde pyntet dagen i forveien og sang "Glade jul" og "Deilig er jorden" og andre julesanger. Men vi måtte være forsiktige når vi gikk rundt, for det var levende skardinlys på treet.

